

DESPRE TERGIVERSARE ÎN POLITICA ROMÂNEASCĂ

Domnule președinte,

Stimați colegi

Declarația mea politică din această săptămână are în vedere un subiect care la prima vedere poate părea că este secundar. Din păcate această chestiune afectează de foarte multe ori subiectele principale. Așadar, am ales să vorbesc despre problema tergiversării în politica românească. Tergiversarea este un fel de a face sau, mai bine spus, de a nu face politică în sensul de programe, politici publice sau, pur și simplu, de a identifica probleme.

Faptul că tergiversarea este o constantă a politicii românești reiese cel mai bine din refuzul aproape obsesiv cu care ne opunem schimbărilor. Și de foarte multe ori doar de dragul opoziției. Altfel spus, preferăm să ne constituim într-un monolit care refuză orice fel de șlefuire doar pentru că nu suntem pregătiți să facem față provocărilor pe care le implică inevitabil schimbarea.

Un citat spune că tergiversarea reprezintă arta de a ține pasul cu ziua de ieri. Din păcate asta ne caracterizează cel mai bine în ultimii 20 de ani. Pentru că așa am înțeles noi că trebuie acționat în spațiul public. Prin tergiversare și prin alterarea principiilor sau a ideilor care ne determină să întreprindem ceva. Dar despre alterare rămâne să discutăm cu altă ocazie.

Vă rog să vă amintiți, stimați colegi, cât de mult a tergiversat clasa politică românească o problemă precum cea a condamnării oficiale a regimului comunist. Cât de mult au tergiversat oamenii politici adoptarea unui nou sistem electoral deși ei înșiși se

plângeau de minusurile sistemului pe liste. Așadar, în momente cheie am preferat amânarea acțiunii.

Din nefericire văd cum opoziția de astăzi este una care se construiește, în primul rând, în baza principiului tergiversării. Opoziția este făcută de dragul de a fi făcută. Este făcută doar de imagine, doar din dorința de a atrage capital de simpatie. Lipsa de conținut poate vine, de cele mai multe, din imaginea prost înțeleasă asupra conceptului de opoziție.

Atât Partidul Social Democrat cât și Partidul Național Liberal înțeleg că a te afla în opoziție înseamnă a te dezvăra de orice fel de responsabilitate. Din păcate, stimați colegi, mă simt nevoit să vă reamintesc faptul că și dumneavoastră aveți responsabilitatea voturilor care v-au mandatat să îi reprezentați în Parlament.

Ce s-a întâmplat cu supunerea la vot a cerinței independențelor a fost o tergiversare prin care opoziția a înțeles să minimalizeze importanța unor senatori. Ne aducem aminte că tot așa s-a întâmplat în momentul în care majoritatea senatorilor am decis că trebuie să supunem la vot revocarea din funcție a Președintelui Senatului.

Vedem cum aceeași opoziție este cea care amână la nesfârșit punerea în aplicare a rezultatului referendumului. La momentul 22 noiembrie, la unison, cei înscriși în cursa electorală susțineau că este nevoie de un referendum prin care clasa politică să ia act de modul în care cetățenii doresc reformarea Parlamentului. Acum vedem cum în Birourile Permanente ale celor două Camere este tergiversată, parcă la nesfârșit, punerea în acord a Constituției cu rezultatul referendumului.

De asemenea, ceea ce s-a întâmplat săptămâna trecută în plenul reunit al celor două camere a reprezentat tot o concretizare a ideii de tergiversare, când reprezentanții opoziției au prelungit prin discuții sterile supunerea la vot a raportului Societății Române de Televiziune și al Societății Române de Radiodifuziune. Nu a contat pentru nimeni

faptul că am prelungit fără motiv o problemă importantă. Pentru reprezentanții opoziției nu a contat părerea pe care o au cetățenii față de aceste servicii ci crearea unui scut protector pentru cei aflați în fruntea acestor instituții.

În aceste condiții nu îmi mai pare deloc surprinzătoare atitudinea celor de la PNL și PSD prin care au renunțat să se prezinte la discuțiile cu privire la Legea Educației Naționale. Deși au fost de acord că România are nevoie de o reformă solidă în educație, care să fie continuă, astăzi opoziția blochează aceste discuții printr-un dezacord fățiș.

Însă ceea ce este dezolant reprezintă faptul că întotdeauna tergiversarea este însoțită de lipsa unei argumentații în spațiul public românesc. În general, atunci când este amânat un proiect, te aștepti că se vine cu un altul considerat mai bun sau mai potrivit situației date. Din păcate pentru noi acest lucru nu se întâmplă și în politică. Aici, de la sine, proiectele majore sunt amânate din inerție, fără explicații și fără argumente.

Vă mulțumesc!

Senator

Gabriel MUTU

29.03.2010